

thi de have ikke Spor af Rygstød i en aaben By. De kunne ligesaa hurtigt jages ud igen, enten af os selv eller af den Magt, der er i Krig med vedkommende Stormagt. Derimod gaar det værre, hvis, som det ærede Medlem forudsatte, København er en Fæstning.

Det ærede Medlem ved, som alle andre ærede Medlemmer, at der for et Par Aar siden var en stor Fæst i St. Petersborg hos Czaren, hvor denne ogsaa modtog den japanske Ambassadør og udvekslede venskabelige Meninger med ham om, at alle de Differencer, der vare mellem de to Lande, let maatte kunne ordnes. Næste Morgen kom der Telegram om, at Krigen var udbruddt, at russiske Skibe vare ødelagte, og at Japanerne gik mod Port Arthur. Altsaa, naar to Stormagter i vore Dage have i Sinde at bryde løs imod hinanden, bruger man ikke mere den gamle Høflighedsform at tilkaste hinanden en Handske, man begynder Krigen hensynsløst og hurtigt, saa pludseligt og uventet som muligt. Og ærede Medlemmer vide, hvor nær Europa formentlig for kort Tid siden har været ved at komme i Krig. Forberedt var man ikke i Europa, i alt Fald anede man vistnok ikke i de smaa Stater noget om, hvad der var i Gære, og det var overhovedet vistnok meget faa, der vidste, hvor nær Krigen var. Altsaa, Fremtidens Krig mellem Stormagterne begynde, uden at noget Menneske udenfor de indviede aner det. Hvis der skulde udbryde Krig i vor Egn mellem to Stormagter, fik vi det vistnok ikke at vide forud. Jeg antager ikke, vi skulle ligge med 30—40,000 Mand til daglig i Fæstningen. Hvis en Stormagt har i Sinde at tilintetgøre vort Lands Selvstændighed, gør den det, uden at lade os eller nogen anden det vide forud. Den tager Jylland-Fyn, hvis den gaar den Vej, og hvis den mener, at det er sikrest at tage København straks, tager den den. Den kan jo, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds antydede, sende et Skib med nogle faa Folk op, der gaa i Land, og jeg gad nok vide, hvorledes det ærede Medlem vil forhindre dem i at tage Fæstningen, naar vi ere uforberedte. De kunne sejle lige ind, her ligger jo ikke 30,000 Mand. De kunne hurtigt løbe ind og med et Par Tusind Mand besætte, hvad der er nødvendigt. Hvis det er Alvor, at man vil have Fæstningen i sin Magt, vil den øvrige Styrke hurtigt følge efter. Hvem vil forhindre, at

saadan et Par Skibe løbe ind og besætte Trekroner og Middelgrunden?

Men selv om vi tro, at der er en Krig i Anmarch mellem to Stormagter, og selv om vi tænke, at vi skulde være forsigtige og f. Eks. lægge et Par Kanoner ud paa Saltholm og gøre andre Foranstaltninger, indkalde Mandskab osv., ere vi dog ikke i Krig med nogen af disse Stormagter. Vi forblive neutrale, hvad jo ogsaa Højre ønsker, vi skulle være, og jeg tænker mig da — jeg gaar lidt videre i Eksemplet end det ærede Medlem, for han vilde kun sende et Par Skibe og et Par Mand herop —, at en Flaade med et tilstrækkeligt Landgangsmandskab kommer sejlene herop gennem Drogden eller gennem Flinterenden eller Nord fra, lige meget ad hvilken Vej. Hvorledes en saadan Flaade kan komme herind, have vi set i Sommer, de kende vort Farvand akkurat lige saa godt som vi selv, naturligvis, og de sejle altsaa herind. Nu mener virkelig den kommanderende Officer paa Middelgrundsfortet, at de have noget i Sinde. Men jeg spørger, hvor naar agter han at aabne Ilden mod en Stormagts Flaade, med hvilken vi leve i god Forstaaelse? Det kan være, at de endog komme med Lods om Bord, at de salutere Fæstningen og lidt efter drage ind og kaste alt det Mandskab i Land, som de have. Dette er det ærede Medlems eget Eksempel. Jeg ved ikke, hvordan Fæstningen skulde forhindre det. Nej, en Overrumpling af København er lige let, enten den er aaben By eller Fæstning.

Højre vil vel neppe paastaa, at da man anlagde Fæstningen, sagde man, at vi vilde være neutrale, det har Højre først senere lært af os, og nu mene de dette, men forlange alligevel Fæstningen opretholdt. Det vil vel ikke blive benægtet, at Højre den Gang sagde: Vi binde os ikke med en Erklæring om Neutralitet eller sligt, vi forlange Handlefrihed. Da de anlagde Fæstningen, var Meningen, at de vilde beholde Handlefrihed i Haab om Alliancer og om at generobre tabte Landsdele eller i ethvert Tilfælde faa Revanche akkurat som i Frankrig. Det er der ikke Tvivl om. Og hvad skulde Fæstningen hjælpe til? Den skulde hjælpe til, at naar vi havde rodet os ind i en Krig, eller der var Udsigt til en Krig, kunde vi komme i Alliance med en Magt, som havde vor Sympati. Netop det, at Fæstningen er der, vil være et ganske udmærket Vaaben i den Stormagts Haand, som